

Roeping: wat is dat eigenlijk? De eerste lezing en het evangelie van vandaag vertellen er iets over; in beide lezingen elk op hun eigen manier....

We hoorden eerst het verhaal van de jongen Samuël. Hij ligt in een tempelvertrek te slapen. Een paar keer hoort hij zijn naam roepen. Hij denkt dat het Eli is die roept, de dienstdoende tempelpriester. Maar die zegt dat in een mensenstem Góds roepstem door kan klinken: 'Als je jouw naam nog eens hoort roepen, zeg dan: Spreek, Heer, uw dienaar luistert'. Roeping is dus: luisterend in het leven staan en in wat je hoort en ziet Gods roepstem verstaan en je beschikbaar opstellen.

In het Johannesevangelie wordt op een andere manier verteld wat 'roeping' zijn kan. Het gaat over de broers Andreas en Simon Petrus. In de andere evangelies roept Jezus deze vissers op: 'Kom, volg Mij'. En ze laten meteen hun boot achter en volgen Hem. De evangelist Johannes vertelt het als volgt. Daar zijn Andreas en Petrus leerlingen van Johannes de Doper; en die wijst hen op Jezus als die voorbij komt. 'Zie het Lam Gods', en de twee gaan dan Jezus achterna en vragen Hem: 'Waar houdt u zich op? Waar verblijft u?' 'Kom maar mee en zie' zegt Jezus dan. Ze zien waar Jezus zich ophield en blijven die dag bij Hem en worden zo tot zijn volgelingen.

Een beetje geheimzinnig verteld... Want we komen niet te weten wáár Jezus dan was... Misschien is het juist de bedoeling dat het ons nieuwsgierig houdt... Voor de evangelist Johannes begint roeping met een nieuwsgierige vraag: 'waar woont U?' Waar bent U te vinden? 'Kom en zie', zegt Jezus dan. Kennelijk kan roeping ook groeien door in je leven nieuwsgierig te zijn naar waar Jezus te vinden is. Hij brengt je dan naar ongekende plekken wellicht, naar plaatsen waar je misschien helemaal niets van Hem vermoedt, plekken waar mensen God juist níet zoeken...

We staan vandaag stil bij iemand die op een bijzondere wijze zijn roeping gehoord én beantwoord heeft: de zalige Petrus Donders uit Tilburg. Deze zondag is zijn gedenkdag; op 14 januari 1887 overleed hij in het Surinaamse melaatsenkamp Batavia, waar hij 32 jaar bijna onafgebroken heeft gewoond en gewerkt te midden van de uitgestotenen van de samenleving.

In het levensverhaal van Peerke Donders zien we iets van die jonge Samuël terug. Als kind al was de tempel, zeg maar de wereld van geloof en christendom, Peerke's thuis. Daar had hij leren zeggen "Spreek, Heer, uw dienaar luistert." Een houding van onbevangen openstaan voor wat op je afkomt en biddend en het evangelie beluisterend jezelf afvragen: 'wat wil God van mij?' Een houding van onvoorwaardelijke beschikbaarheid, van er totaal zijn voor de Ander met een hoofdletter, maar daarmee ook voor de anderen.

Maar in Peerke zien we ook iets terug van de roeping van de apostelen Andreas en Simon Petrus. In zekere zin vroeg ook Petrus Donders waar God hem wilde hebben. 'Waar woont U?' 'Kom maar en zie', hoorde hij als het ware zeggen, toen mgr. Grooff, prefect van de Surinaamse Missie, in 1838 tot priesterstudenten op het grootseminarie de oproep deed om als missionaris naar dat verre land te gaan. En Peerke ging; kort na zijn priesterwijding ging hij scheep naar Suriname. Hij liet zich –net als Andreas in het evangelie - brengen naar een plek waar hij tevoren nog nooit van had gehoord. Die open, nieuwsgierige houding bracht hem naar de meest verlatenen, de slaven in Paramaribo en later de verstoten melaatsen in 'dumpplaats' Batavia. 'Kom en zie'. 'Kijk', hoorde hij Jezus zeggen: 'Hier woon ik, dit is mijn thuis; dit zijn mijn mensen. Maak ze ook tot de jouwe'. Peerke zag in het gelaat van die vergeten en verachte mensen Gods aangezicht.

We hebben Kerstmis gevierd. God heeft op bijzondere wijze laten zien waar zijn woonplaats is: tussen de herders, de meest verlatenen, de mensen die voor de grote wereld niet meetellen. Voor Peerke was Batavia, dumpplaats van verstoten melaatsen, Gods woonplaats.

'Kom en zie' zegt Hij ook tot elk van ons. Wensen we elkaar toe, dat ook wij die open en nieuwsgierige houding mogen hebben als Peerke, om te weten wat onze roeping is en om te zien en te ervaren waar Hij zich vinden laat.